

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Gyórfy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

Változatos évet zártunk, s talán csak ebben hasonlított a 2021. év a többihez. Amiben eltért, ..., no, ezt nem is olyan könnyű megmondani. A fontosabbakat azonban érdemes számba venni, hogy odatehessük őket a többi mellé!

A SARS COVID-19 második évét éltük túl, abban reménykedve, hogy nem lesz harmadik. Talán realistábbak vagyunk akkor, ha azt hisszük, hogy mégis lesz. Persze, ennek a realizmusnak van még egy oldala, a gazdasági realizmus: egyre inkább tudatosulni kell bennünk, hogy az egészség szorosan összefügg a gazdasággal, Talán sokkal szorosabban, mint valaha is gondoltuk volna! Úgy tűnik, a mentális, a szociális és gondolati globalizmusról lehet vitatkozni, a gazdaságról nem! A gazdaságot rendbe kell tenni, hogy a többiről vitatkozhassunk! Nagyon úgy tűnik, hogy új jelszót kell választanunk: Globális Egészség = Globális Gazdaság!

Az ország egy jelentős területét aszály sújtotta 2021-ben. A következmény, hogy éppen elérte a kukorica termésátlaga a 6 tonnát hektáronként. Jó hír a rosszban, hogy az olajosok és a gabonafélék ára is a mennyekbe repült - akinek bőséggel termett, értékesítési ütemezésének, szerződéseinek függvényében élvezheti az előnyöket. Ez persze, ismét rossz hír az állattenyésztőknek. Helyzetük főként azért problémás, mert a takarmánybeszerzés a megkerülhetetlen világpiaci áron történik, s hogy a feldolgozott állattenyésztési termékek értékesítési árából mit ismer el a lakosság, nehezebben kiszámítható. Egy bizonyos: a közember azt sem szereti, ha a zsebébe nyúlnak, s azt sem, ha zsebbe nyúlni kényszerítik!

Mennyire szokatlan egy ilyen eszendő? Visszatekintve 40 éves távlatra, (1981-ben közelítettük meg először a 6 tonnás átlagot) 14 alkalommal nem érte el a 6 tonnát az országos kukorica termésátlag, jó néhányszor az 5-öt sem. Az okok között mindig az időjárás játszotta a fő szerepet, de mindig voltak "társult" okok is. 2007-ben a kukoricabogár lárva, 2012-ben a kukoricamolylepke és a gyapottok bagolylepke, de szinte mindig jelen volt "bedolgozóként" a drótféreg és a mocsospajor is, helyenként a kukoricabarkó. Szinte mindig a száraz évekhez társulva,

Magasba szöktek az energiaárak, s mindennek az ára, ami szorosan összefügg velük - meg tudná mondani valaki, hogy mi nem függ szorosan össze az energiaárakkal? Az biztos, hogy minden, amihez sok energia szükséges: a műtrágyák, a növényvédő szerek, s minden amit szállítani kell! Lesz-e konszolidáció? Mikor? Ezeket a kérdéseket ma még nem tudjuk megválaszolni. Az bizonyosnak látszik, hogy a technológiai kiadásokról megfontoltan kell döntenie: nem arra kell költeni, ami nem kerül sokba, hanem arra, ami meg is térül! Jobban, s újra át kell gondolni a szervezést is. A hazai szétszórt, elaprózott gazdaságszerkezet nem kedvez sem az idő-, sem az energiatakarékosságnak.

Az Évzáró szakmai előadásai, akár a fajtaválasztást, akár a döntéshozatali mintákat tekintjük, alapvető gazdasági kérdéseket érintettek. Talán lassabban hatnak, mint a piaci fordulatok, vagy a korányok dobta mentőövek, de hosszabb távon erősebb a stabilizáló erejük.

Az Évzáró és Díjátadó rendezvényt közvetítettük, s az elkészült videónak itt az [elérhetősége!](#)

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

Facebook

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.